

Zasady przeprowadzania inspekcji mięsa

(tłumaczenie)

ogłoszone łącznie przez

Radę Gospodarki ((89) Nong-Fun-Tzi-88565143) oraz
Departament Zdrowia (Wei-Su-Si-Tzi-88057224) w dniu
19 kwietnia 2000 r.

Rozdział pierwszy Przepisy ogólne

- Artykuł 1 Zasady przeprowadzania inspekcji mięsa sporządzono zgodnie z przepisami określonymi w art. 29, ust. 2 ustawy o hodowli zwierząt (zwanej dalej Ustawą).
- Artykuł 2 Inspekcja mięsa obejmuje badanie przed- i poubojowe zwierząt hodowlanych i drobiu oraz związane z nim działania kontrolne w obrębie rzeźni.
- Artykuł 3 W niniejszych zasadach stosowane są następujące terminy:
1. Inspektor weterynaryjny ds. mięsa: lekarz weterynarii przeprowadzający inspekcję mięsa zgodnie z art. 29, ust. 3 Ustawy.
 2. Tusza: całe lub pokrojone, wypatroszone ciało zwierząt hodowlanych lub drobiu z upuszczoną krwią.
 3. Trzewia: narządy wewnętrzne zwierząt hodowlanych i drobiu, mieszczące się w klatce piersiowej, jamie brzusznej lub jamie miednicy.
 4. Podejrzane zwierzęta hodowlane lub drób: zwierzęta hodowlane lub drób wymagające dalszego badania podczas inspekcji przedubojowej zgodnie z opinią inspektora weterynaryjnego ds. mięsa.
 5. „Zgodny” dotyczy któregokolwiek z następujących przypadków:
 - (1) zwierzęta hodowlane lub drób po inspekcji przedubojowej uznane za nadające się do uboju.
 - (2) tusze lub trzewia zwierząt hodowlanych lub drobiu po inspekcji poubojowej uznane za nadające się do spożycia.
 6. „Niezdony” dotyczy któregokolwiek z następujących przypadków:
 - (1) zwierzęta hodowlane lub drób po inspekcji przedubojowej uznane za nienadające się do uboju.

(2) tusze lub trzewia zwierząt hodowlanych lub drobiu po inspekcji poubojowej uznane za nienadające się do spożycia.

7. Zatrzymanie: dyspozycja wydana rzeźni przez inspektora weterynaryjnego ds. mięsa, by dostarczyła zwierzęta hodowlane i drób lub ich tusze bądź trzewia do celów inspekcji w wyznaczone miejsce do przechowania, w przypadku gdy inspektor weterynaryjny ds. mięsa uzna, że rzeczony zwierzęta hodowlane i drób lub ich tusze bądź trzewia wymagają bardziej szczegółowego badania, testów lub innych działań, zanim zostanie podjęta decyzja o zgodności.
8. Nadający się do gotowania: tusze lub zwierzęta hodowlane uznane za nadające się do spożycia po poddaniu wymaganemu procesowi podgrzewania.
9. Nadający się do zamrażania: tusze lub zwierzęta hodowlane uznane za nadające się do spożycia po poddaniu wymaganemu procesowi zamrażania.

Artykuł 4 Rzeźnia wyznacza odpowiednich i doświadczonych pracowników do przeprowadzenia następujących zadań zgodnie z zaleceniami inspektora weterynaryjnego ds. mięsa w trakcie inspekcji mięsa:

1. transport, przewóz, izolowanie i obsługa zwierząt hodowlanych lub drobiu podczas inspekcji przedubojowej.
2. znakowanie zwierząt hodowlanych, drobiu oraz ich tusz i trzewi.
3. rozbiór, prezentacja lub organizacja produktów do inspekcji.
4. przenoszenie tusz lub trzewi, które mają być zatrzymane, do linii (miejsca) zatrzymania.
5. rozbiór, trybowanie, oczyszczanie lub dezynfekcja tusz i trzewi.
6. usuwanie zwierząt hodowlanych, drobiu oraz ich tusz i trzewi uznanych za „niezgodne”.
7. inne zadania związane z inspekcją mięsa przeprowadza się zgodnie z przepisami określonymi przez właściwe władze centralne.

Artykuł 5 Rzeźnia prezentuje lekarzowi weterynarii ds. mięsa równocześnie tusze i odpowiadające im trzewia do celów inspekcji.

Artykuł 6 Zwierzęta hodowlane lub drób należy przechowywać przez odpowiedni czas przed inspekcją przedubojową. Wspomniana uprzednio inspekcja jest przeprowadzana w zagrodzie/ na terenie rzeźni.

Artykuł 7 Podejrzone zwierzęta hodowlane lub drób poddaje się ubojowi oddzielnie lub w tym samym dniu po uboju wszystkich zwierząt hodowlanych i drobiu, które pomyślnie przeszły badanie przedubojowe.

Artykuł 8 W przypadku gdy w badaniach pobranych próbek w zwierzętach hodowlanych, drobiu lub ich tuszach bądź trzewiach wykryto szkodliwe substancje lub ciała obce, które są niezgodne ze stosownymi przepisami, tusze lub trzewia zwierząt poddanych ubojowi uznaje się za „niezgodne”. Inne zwierzęta hodowlane lub drób pochodzący z tego samego źródła produkcji co badane zwierzęta mogą być odebrane przez właściciela po otrzymaniu zwolnienia podpisanego przez inspektora weterynaryjnego ds. mięsa dokumentu, jeśli wynik testu zostanie rozpatrzony przez inspektora weterynaryjnego ds. mięsa i wskazuje na możliwość występowania u tych zwierząt hodowlanych i drobiu pozostałości tego samego rodzaju. Zwierzęta hodowlane lub drób, których właściciel nie odbierze, zostaną uznane za „niezgodne”.

Rozdział drugi Badanie przedubojowe zwierząt hodowlanych

Artykuł 9 Zwierzęta hodowlane wykazujące którykolwiek z następujących schorzeń można poddać ubojowi sanitarnemu po zatwierdzeniu przez lekarza weterynarii ds. mięsa:

1. Przypadkowe urazy uniemożliwiające leczenie zwierzęcia hodowlanego;
2. ciężki poród, wypadnięcie macicy, porażenie porodowe lub ostra bębniaca;
3. stres wywołany transportem i powodujący osłabienie;
4. zwierzę poddano operacji chirurgicznej lub zabiegowi położniczemu;
5. inne niezakaźne, ostre choroby określone przez właściwe władze centralne.

Zwierzęta hodowlane wymienione w poprzednim ustępie muszą być wolne od komplikacji, które mogłyby zagrozić zdrowiu człowieka.

Artykuł 10 Zwierzęta hodowlane mające którekolwiek z następujących chorób, objawów lub stanów oraz uznane za podejrzaną są zatrzymywane zgodnie z instrukcjami lekarza weterynarii ds. mięsa:

1. pryszczycyca,
2. wścieklizna,
3. choroba Aujeszky'ego,
4. pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej,
5. wąglik,
6. tężec,
7. ostra gruźlica,

8. paratuberkuloza,
9. ostra bruceloza,
10. leptospiroza,
11. posocznica krwotoczna,
12. gorączka transportowa,
13. salmonelloza septyczna,
14. ostra nekrobacyleza,
15. ogólnoustrojowa lub rozległa promienica lub zapalenie wywołane pałeczkami gram-ujemnymi,
16. babeszjoza,
17. anaplazmoza,
18. trypanosomiaza,
19. ciężka wągrzyca bydła,
20. ostra bąblowica,
21. klasyczny pomór świń,
22. afrykański pomór świń,
23. choroba pęcherzykowa świń,
24. wysypka pęcherzykowa,
25. ogólnoustrojowa różyczka świń,
26. włośnica,
27. ciężka wągrzyca świń,
28. księgosusz,
29. złośliwa gorączka kataralna bydła,
30. grypa rzekoma bydła,
31. choroba niebieskiego języka,
32. zgorzel gazowa,
33. zaraza płucna bydła,
34. ospa owiec lub kóz,
35. świerzb owiec,

36. ciężkie serowate zapalenie węzłów chłonnych owiec i kóz,
37. niedokrwistość zakaźna koni,
38. epidemiczne końskie zapalenie mózgu,
39. nosacizna,
40. melioidoza,
41. mocznica,
42. rozległe zapalenie mięśni,
43. zapalenie wielostawowe,
44. nowotwór złośliwy i nowotwór z oznaczonymi przerzutami,
45. ciężka żółtaczka,
46. wyniszczenie,
47. niedokrwistość złośliwa,
48. toksykoza mogąca spowodować zagrożenie dla zdrowia człowieka,
49. ciężki podskórny krwiak lub obrzęk,
50. pozostałości substancji szkodliwych lub ciał obcych niezgodnych z odpowiednimi przepisami,
51. inne choroby, objawy lub stany określone przez właściwe władze centralne.

Artykuł 11 Padłe zwierzęta hodowlane lub zwierzęta hodowlane chore lub zdradzające objawy chorób lub stanów określonych w art. 10 są usuwane zgodnie z odpowiednimi przepisami i nie są poddawane ubojowi w celach spożywczych.

Rozdział trzeci Badanie poubojowe zwierząt hodowlanych

Artykuł 12 Tusze lub trzewia zwierząt hodowlanych są zatrzymywane, jeśli w trakcie badania poubojowego stwierdzone zostanie, że przed podjęciem decyzji o zgodności wymagane są dalsze badania, testy lub inne działania.

Artykuł 13 Tusze lub trzewia zwierząt hodowlanych wykazujące następujące stany i uznane za nadające się do gotowania lub zamrażania są przetwarzane za pomocą podgrzewania lub zamrażania pod nadzorem inspektora weterynaryjnego ds. mięsa przed dopuszczeniem ich jako produktów spożywczych:

1. umiarkowana lub lekka wągrzyca bydła, wągrzyca świń lub bąbłowica,

2. toksoplazmoza.

Artykuł 14 Tusze lub trzewia zwierząt hodowlanych wykazujące następujące schorzenia uznawane są za „niezgodne” i nie są dopuszczane jako produkty spożywcze:

1. wykazujące którekolwiek z chorób, zmian patologicznych lub stanów określonych w art. 10,
2. martwe przed ubojem,
3. z niepoprawnie upuszczoną krwią,
4. wydzielające oznaczony, niepożądany lub szczególny zapach,
5. niewypatroszone w określonym czasie po uboju,
6. z pozostałościami substancji szkodliwych lub ciałami obcymi niezgodnymi z odpowiednimi przepisami,
7. z innymi stanami, przez które nie nadają się do spożycia, określonymi przez właściwe władze centralne.

Artykuł 15 Z tusz lub trzewi zwierząt hodowlanych wykazujących następujące schorzenia usuwane są części dotknięte chorobą, zanim normalne części będzie można dopuścić do spożycia; w przypadku gdy operator rzeźni odmówi usunięcia zakażonej części lub nie będzie w stanie jej usunąć, całą tuszę i trzewia uznaje się za „niezgodne” i nienadające się do spożycia:

1. wymiona, macica lub jądra zwierząt hodowlanych zakażonych brucelozą i miejscowe patologiczne zmiany chorobowe spowodowane brucelozą,
2. miejscowe zmiany chorobowe spowodowane różyczką świń,
3. miejscowe martwicze zmiany chorobowe,
4. miejscowe zmiany chorobowe spowodowane gruźlicą,
5. miejscowe ropne zmiany chorobowe spowodowane promieniłą lub zapaleniem wywołanym pałeczkami gram-ujemnymi,
6. głowa zwierzęcia hodowlanego dotknięta listeriozą,
7. głowa ze zdeformowanymi policzkami i jamą nosową z powodu ciężkiego nieżyty zanieczyszczenia nosa.
8. głowa i trzewia zwierząt hodowlanych dotknięte toksoplazmozą.
9. zmiany patologiczne spowodowane przez pasożyty lub tkanki niedające się oddzielić od pasożyta.
10. zapalenie gruczołu mlecznego lub wymię z mlekiem,

11. powierzchowny, zlokalizowany uraz, wrzód lub zmiana chorobowa,
12. miejscowe zapalenie stawów,
13. miejscowe zmiany chorobowe spowodowane zgnilizną racic,
14. miejscowy, podskórny obrzęk,
15. miejscowy nowotwór,
16. miejscowe owrzodzenie lub uraz krostkowy,
17. miejscowe zmiany patologiczne,
18. wyraźna deformacja,
19. części skażone przez wysięk zapalny,
20. ciężki uraz mechaniczny i skażona część,
21. płuca zwierząt hodowlanych przesiąknięte krwią lub dużą ilością ciał obcych,
22. części skażone przez kał lub mocz,
23. lokalna tkanka z niewystarczająco upuszczoną krwią,
24. lokalna tkanka lub trzewia nasiąknięte wodą,
25. inne anormalne zmiany tkanki lub trzewi,
26. z pozostałościami substancji szkodliwych lub ciałami obcymi niezgodnymi z odpowiednimi przepisami,
27. części uznane przez lekarza weterynarii ds. mięsa za nienadające się do spożycia.

Rozdział czwarty Badanie przedubojowe drobiu

Artykuł 16 Drób wykazujący którykolwiek z następujących schorzeń oraz uznany za drób podejrzany jest zatrzymywany zgodnie z instrukcjami lekarza weterynarii ds. mięsa:

1. wysoce chorobotwórcza ptasia grypa,
2. ogólnoustrojowa ptasia ospa,
3. ogólnoustrojowe, zakaźne ptasie zapalenie oskrzeli,
4. ogólnoustrojowe, zakaźne ptasie zapalenie krtani i tchawicy,
5. rzekomy pomór drobiu,
6. zespół białaczko-mięsakowy u ptaków,

7. wtretowe zapalenie wątroby,
8. choroba Mareka,
9. choroba papuzia,
10. cholera drobiu,
11. ptasia gruźlica,
12. ptasie zakażenie pałeczkami okrężnicy,
13. ogólnoustrojowy zakaźny ostry nieżyt nosa,
14. *Salmonella pullorum*,
15. salmonelloza,
16. gronkowce,
17. listerioza,
18. toksemia,
19. ropnica,
20. posocznica,
21. grzybica,
22. choroby wywołane przez pierwotniaki,
23. toksoplazmoza,
24. pasożytoza z objawami ogólnoustrojowymi,
25. ogólnoustrojowe zwyrodnienie,
26. podagra z objawami ogólnoustrojowymi,
27. ciężki obrzęk,
28. ciężka puchlina brzuszna,
29. krwotok ogólnoustrojowy,
30. zapalenie ogólnoustrojowe,
31. zanik mięśni,
32. nowotwór inny niż choroba Mareka lub zespół białaczko-mięsakowy u ptaków,
33. trzewia o anormalnym kształcie, rozmiarze, strukturze, kolorze lub zapachu,
34. anormalna temperatura ciała spowodowana przez porażenie słoneczne lub udar cieplny,

35. żółtaczką,
36. uraz,
37. zatruciu,
38. wyraźnie niedożywiony lub niedorozwinięty,
39. ogólnoustrojowa reakcja spowodowana przez podanie preparatu biologicznego,
40. z pozostałościami substancji szkodliwych lub ciałami obcymi niezgodnymi z odpowiednimi przepisami,
41. inne choroby, objawy lub stany określone przez centralne władze właściwe.

Artykuł 17 Padły drób lub drób zdradzający chorobę, objawy lub stan określone w art. 16 jest usuwany zgodnie z odpowiednimi przepisami i nie jest poddawany ubojowi w celach spożywczych.

Rozdział piąty Badanie poubojowe drobiu

Artykuł 18 Tusze lub trzewia drobiu wykazujące następujące stany są zatrzymywane i usuwane z linii uboju: W przeciwnym razie uznawane są za niezgodne:

1. gdy w trakcie badania tuszy drobiu w punkcie kontrolnym brakuje jej trzewi, są one niekompletne lub nieusunięte, lub nieodpowiednio zaprezentowane do celów badania;
2. przed podjęciem decyzji o zgodności wymagane są dokładniejsze badania, testy lub inne działania.

Artykuł 19 Tusze lub trzewia drobiu wykazującego następujące stany uznawane są za niezgodne i nie są dopuszczane jako produkty spożywcze:

1. którakolwiek z chorób, zmian patologicznych lub stanów określonych w art. 16,
2. martwe przed ubojem,
3. ciężko skażone przez smar, wysięk zapalny lub zawartość układu pokarmowego,
4. z niepoprawnie upuszczoną krwią,
5. z nadmiernymi poparzeniami,
6. z innymi stanami, przez które nie nadają się do spożycia, określonymi przez centralne władze właściwe.

Artykuł 20 Z tusz lub trzewi drobiu wykazujących następujące stany usuwane są części

dotknięte chorobą, zanim normalne części będzie można dopuścić do spożycia; w przypadku gdy operator rzeźni odmówi usunięcia zakażonej części lub nie będzie w stanie jej usunąć, całą tuszę i trzewia uznaje się za „niezgodne” i nienadające się do spożycia.

1. miejscowe zmiany chorobowe spowodowane ptasią ospą,
2. miejscowe zmiany chorobowe spowodowane zakaźnym zapaleniem oskrzeli,
3. miejscowe zmiany chorobowe spowodowane zakaźnym zapaleniem tchawicy i krtani,
4. miejscowe zmiany chorobowe spowodowane zakaźnym ostrym nieżytem nosa,
5. zmiany chorobowe spowodowane przez choroby wywołane przez pierwotniaki, inne niż toksoplazmoza,
6. zmiany patologiczne spowodowane przez pasożyty lub tkanki niedające się oddzielić od pasożyta,
7. miejscowe zwyrodnienie tkanki,
8. zlokalizowana podagra,
9. miejscowy obrzęk,
10. miejscowy krwotok lub przekrwienie,
11. miejscowe zapalne zmiany chorobowe,
12. miejscowe atroficzne zmiany chorobowe,
13. miejscowy nowotwór inny niż choroba Mareka lub zespół białaczko-mięsakowy u ptaków,
14. miejscowy uraz,
15. miejscowe skażenie przez smar, wysięk zapalny lub zawartość układu pokarmowego,
16. części o anormalnym kształcie, rozmiarze, strukturze, kolorze lub zapachu,
17. części uznane przez lekarza weterynarii ds. mięsa za nienadające się do spożycia.

Rozdział szósty Usuwanie tusz i trzewi nienadających się do spożycia

Artykuł 21 Tusze lub trzewia przeznaczone do celów farmaceutycznych są przechowywane w naczyniu oznaczonym napisem „DO CELÓW FARMACEUTYCZNYCH” i

zapieczętowanym pod nadzorem inspektora weterynaryjnego ds. mięsa przed dostarczeniem do zakładu farmaceutycznego.

Artykuł 22 Tusze lub trzewia, które pomyślnie przeszły badania poubojowe, ale następnie uległy zwyrodnieniu, rozkładowi, skażeniu lub innym zmianom, które mogą zagrażać zdrowiu człowieka, są przekwalifikowywane na niezgodne.

Artykuł 23 Rzeźnie usuwają tusze i trzewia uznane za „niezgodne” za pomocą następujących metod:

1. Usuwanie: Po zatwierdzeniu przez inspektora weterynaryjnego ds. mięsa tusze i trzewia można przewieźć do zakładu utylizacyjnego lub tymczasowego magazynu w drodze do zakładu utylizacyjnego.
2. Spalanie i zakopywanie: Tusze i trzewia są poddawane denaturowaniu pod nadzorem lekarza weterynaryjnego ds. mięsa, a następnie dostarczane do spalarni lub wysypiska odpadów, lub tymczasowego magazynu w drodze do spalarni lub wysypiska odpadów.
3. Inne niezbędne działania określone przez właściwe centralne władze.

Termin „denaturować” użyty w poprzednim ustępie oznacza krojenie i siekanie tusz i trzewi na kawałki i mieszanie ich z substancją określoną przez właściwe władze w celu zmiany ich wyglądu lub właściwości oraz sprawienia, by nie nadawały się do wykorzystania do celów spożywczych. W przypadku zwierząt hodowlanych lub drobiu uznanego za „niezgodny” w trakcie badania przedubojowego albo tusz lub trzewi uznanych za „niezgodne” w trakcie badania przedubojowego – można je poddać denaturowaniu poprzez wstrzyknięcie wyżej wspomnianej substancji.

Artykuł 24 W celu przeprowadzenia badania lub diagnozy choroby instytucje naukowe lub badawcze mogą wnioskować do właściwych władz centralnych o pobranie próbek pasożytów lub próbek tusz, trzewi lub płodów uznanych za „niezgodne”. Wyżej wymienione próbki nie są wynoszone z budynku rzeźni bez otrzymania zgody wydawanej przez inspektora weterynaryjnego ds. mięsa.

Rozdział siódmy Przepisy dodatkowe

Artykuł 25 Rzeźnie skażone patogenami, które mogą zagrozić zdrowiu człowieka lub zwierząt są poddawane procedurze dezynfekcji określonej przez właściwe władze centralne pod kierownictwem inspektora weterynaryjnego ds. mięsa.

Artykuł 26 Zasady określone w niniejszym dokumencie w stosownych przypadkach mają zastosowanie do inspekcji mięsa zwierząt nieokreślanych jako zwierzęta hodowlane

lub drób.

Artykuł 27 Inspektorowi weterynaryjnego ds. mięsa rzeźnie dostarczają dokumenty i dane niezbędne do przeprowadzenia inspekcji mięsa zgodnie z wymogami ustanowionymi przez właściwe władze centralne, którym przedkładają miesięczne sprawozdanie.

Pozycje składające się na dokument i sprawozdanie oraz ich format, opisane w poprzednim ustępie, są ustalane przez właściwe władze centralne.

Artykuł 28 Format znaków wykorzystanych do celów inspekcji mięsa oraz metody oznaczania są ustalane przez właściwe władze centralne.

Artykuł 29 Właściwe władze centralne publikują podręcznik na temat badania mięsa ustanawiający procedury i metody przeprowadzania inspekcji mięsa.

Artykuł 30 Zasady wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.

(W przypadku rozbieżności pomiędzy tekstem w języku chińskim a jego tłumaczeniem wiążący jest tekst w języku chińskim.)